

[Ernst Schmidt]

Af hensyn til borgere, der er i samme situation, er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (21/1 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I denne anledning skal jeg meddele, at der ikke i landbrugsministeriet eller i statens jordlovsudvalg findes en sag om fhv. minister Eva Gredals køb af en landbrugsejendom. Derimod har man behandlet en sag, hvor fru Gredals ægtefælle, hr. Otto Gredal, har erhvervet en landbrugsejendom.

Da jeg går ud fra, at spørgsmålet vedrører denne erhvervelse, skal jeg oplyse, at sagen er blevet behandlet præcis, som enhver anden sag bliver det.

Om sagens enkeltheder kan i øvrigt oplyses følgende:

Statens jordlovsudvalg har i skrivelse af 4. januar 1980 i medfør af landbrugslovens § 18 meddelt hr. Otto Gredal tilladelse til at erhverve adkomst på landbrugsejendommen matr. nr. 48 c, Hovedgårdstaksten, Fanefjord. Tilladelsen er betinget af, at hr. Otto Gredal inden 1 år fra tilladelsens dato over for statens jordlovsudvalg dokumenterer, at ejendommen af matrikeldirektoratet er tilladt nedlagt som selvstændig landbrugsejendom efter frasalgs af ejendommens dyrkningsjorder i overensstemmelse med landbrugslovens § 4, stk. 3, jfr. § 13.

Statens jordlovsudvalg har i forbindelse hermed over for matrikeldirektoratet anbefalet, at ejendommens restparcel afgrænses således, at parcellen bliver på ca. 7000 m². Jordlovsudvalgets anbefaling af en restparcel på mere end 5000 m², jfr. landbrugslovens § 4, stk. 3, beror på, at ca. 2000 m² af arealet er mose, og at restparcellen i øvrigt tilstræbes afgrænset på naturlig og harmonisk måde i forhold til omgivelserne.

Statens jordlovsudvalgs afgørelse er i overensstemmelse med sædvanlig praksis, hvorefter der almindeligvis, når det drejer sig om erhvervelse af en landbrugsejendom, der må anses for uegnet til opretholdelse som selvstændig driftsenhed, kræves frastykning af ejendommens dyrkningsjorder til sammenlægning med anden suppleringsegnet landbrugsejendom, jfr. § 18, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 603 af 30. november 1978 af lov om landbrugsejendomme.

Spm. nr. 241

Til *arbejdsministeren* (10/1 80) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Ager ministeren at trække børnepasningscirkulæret tilbage nu, da ligestillingsrådets undersøgelse klart viser, hvilke forringelser det har medført for kvinder med børn?«

Begrundelse

Ligestillingsrådets undersøgelse viser klart, at børnepasningscirkulæret har medført længere karantæner, gennemsnitlig ni ugers udelukkelse fra dagpengeudbetaling, at for en fjerdedel af de berørte har resultatet været ophør af medlemskab af fagforening, dvs. tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og at det rammer udelukkende kvinder.

Ministerens argument for børnepasningscirkulæret har hele tiden været, at det skulle medføre et pres på kommunerne, således at der blev bedre børnepasningsmuligheder. Denne opfattelse har ligestillingsrådet ikke.

Besvarelse (24/1 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er af ligestillingsrådet blevet gjort bekendt med den undersøgelse, som spørgsmålet vedrører, og jeg har bedt arbejdsdirektoratet se nærmere på den. Jeg finder det rigtigst ikke at gå i detaljer med undersøgelsen, før jeg har direktoratets kommentarer.

Fru Lilli Gyldenkilde skal imidlertid nok ikke gøre sig forhåbninger om, at resultatet bliver tilbagetrækning af cirkulæret.

Ud over at henvise til, hvad jeg tidligere har sagt omkring dette problem i mine svar til fru Lilli Gyldenkilde, vil jeg i denne forbindelse gerne henvise til udtalelser af ligestillingsrådets formand omkring udsendelsen af rådets undersøgelse. Ligestillingsrådets formand har blandt andet i radioen udtalt – og i anledning af spørgsmålet bekræftet det over for mig – at hun ikke mener, at lønningen på problemet er at udbetale arbejdsløshedsdagpenge til folk, der på grund af børnepasningsproblemer ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Efter hendes opfattelse bør bestræbelserne gå ud på at skaffe institutions- eller dagplejepladser, og der bør ikke betales penge til nogen for at blive hjemme og passe børnene.